

pellov, og med Commissionen. Jeg skal til yderligere Støtte for mit Forslag bemærke følgende. Den Ret, som Selveierbønderne have med Hensyn til Testamenter, er en ganske særegen; den er givet ved den bekjendte Forordning af 13de Mai 1769, og deri siges det, at den Selveierbonde, som ønsker det, skal kunne dictere sin sidste Villie til Thingbogen, og at enhver saadan Tilførsel til Thingbogen skal have samme Betydning som et kongelig confirmeret Testament. Ved Forordningen af 22de November 1837 er denne Bestemmelse yderligere udviklet, og deri siges det ligesom i Forordningen af 1769, at den Selveierbonde, der vil tilføre Thingbogen sin sidste Villie, kan gjøre det, og han skal da have en Udskrift af Thingbogen paa 20 f's Papir. Fremdeles siges der i Forordningen af 1837 — dette er et Tillæg, og gjaldt ikke efter Forordningen af 1769 — at naar en Selveierbonde vil, saa kan han til Thingbogen fremlægge sin sidste Villie, og det bliver da betragtet paa samme Maade som en Tilførsel til Thingbogen. Dette er det særegne ved den Slags Testamenter, men ved Siden deraf siger Forordningen af 1837 udtrykkelig, at Selveierbønder kunne oprette Testamenter under de sædvanlige Testamentformer, men i saa Fald have de ingen fritagelse, men skulle bruge det sædvanlige stemplede Papir. Den Ret, som altsaa er givet en Selveierbonde, er den, at han kan gjøre en Tilførsel til Retsprotokolten, og det Væsentlige ved denne Begunstigelse bestaaer deri, at han haade faaer en Slags Veiledning til, at hans sidste Villie bliver rigtig tilført Retsprotokolten, og at han, ved at den er indført deri, har Beviis for dens Tilværelse. Naar man vil forandre den nugjældende Regel, er det egentlig det Samme som at sige, at der til en vis Art Udskrifter skal bruges noget andet Papir end det, der er det almindelige; jeg har foreslaaet, at det skulde blive ved den nuværende Bestemmelse, at naar en Selveierbonde dicterer sin sidste Villie til Thingbogen, saa skal det være nok, at han tager en Udskrift af den, og ligeledes at han, naar han fremlægger sin sidste Villie til Thingbogen, blot skal have en Udskrift af den paa det Papir, der sædvanlig bruges til Udskrifter. Denne Regel i Forord-

ningen af 1837 forekommer mig at være temmelig bethelig. Dersom man nemlig ophæver denne Forordning og siger, at en Selveierbonde i ethvert Tilfælde skal have sit Testament skrevet paa samme Papir som andre Testamenter, saa forekommer det mig, at en Retsbetjent maatte kunne nægte at modtage en mundtlig Erklæring af Selveierbonden til Thingbogen. Der staaer ikke indført Noget i Lovudkastet om, at Udskrifterne skulle gives paa høiere Papir end det sædvanlige; dersom man altsaa vil hævde Selveierbonden i hans Ret til at tilføre Protokollen sin sidste Villie, saa troer jeg, at Lovudkastet behøver en Tilførsning om, at der i saa Fald skal gives ham en Udskrift paa samme Slags Papir, som der ellers bruges til Testamenter. Forordningen af 1837 er jo temmelig ny og omfatter i en Række af Paragrapher en Mængde Begunstigelser, som ere givne med Hensyn til Arvegangen efter Selveierbønder eller med Hensyn til Besiddere af de Bøndergaard, som ikke udgjøre over 12 Tdr. Hartorn. Den indeholder Bestemmelser, der staae Testamenters Beskrivelse meget nær, og som ere særdeles billige; de gaae ud paa, at naar en Selveierbonde har sat en Værdi paa sin Gaard ved Testament, saa skal Skifteforvalteren ikke kunne beregne Værdien af Gaarden høiere, end den er sat af den Afdøde, og dette har naturligviis en meget betydelig Indflydelse paa Skiftegebyrerne. Det forekommer mig i det Hele taget, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at gribe ind i en udviklet positiv Lovgivning som den, der findes i Forordningen af 1837. Dernæst bibeholder jo Lovudkastet en anden Undtagelse med Hensyn til Testamenter, nemlig at Testamenter, som skrives i Felten, skulle kunne skrives paa ustemplet Papir som hidtil. Det synes, at hvis man absolut vilde indføre Stempling for alle Testamenter, saa kunde det paalægges, at Testamenter, der oprettes i Felten, skulde inden en vis Tid, eller ialtfald naar Testator var død, belægges med Stempletpapir, men derom finder jeg Intet i Lovudkastet.

Jeg gaaer nu til det næste Minoritetsforslag, jeg har stillet, nemlig det, der er opført under Nr. 23, og som har til Hensigt at opretholde de Begunstigelser, der ved Loven af 4de Juli